

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžf/1/2018
Identifikačné číslo spisu: 5015200036
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5015200036.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: IMI SPED, spol. s r.o., so sídlom Jánošíkova 21, Žilina, IČO: 31 582 311, zastúpeného Mgr. Jánom Páchnikom, advokátom so sídlom Mariánske námestie 29/6, Žilina, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100308/1/477512/2014 z 29. októbra 2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/4/2015-42 z 20. januára 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcu o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č.k. 21S/4/2015-42 z 20.01.2016 podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100308/1/477512/2014 z 29.10.2014. Neúspešnému žalobcovi krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP náhradu trov konania nepriznal.

Žalobou napadnutým rozhodnutím č. 1100308/1/477512/2014 z 29.10.2014 žalovaný podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „daňový poriadok“) potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Žilina č. 9500302/5/4300498/2014 z 19.09.2014, ktorým bol žalobcovi podľa § 156 ods. 1 písm. a/ daňového poriadku vyrubení úrok z omeškania v sume 2 317,10 € za nezaplatenie dane z motorových vozidiel za zdaňovacie obdobie rok 2010 v ustanovenej lehote a výške.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie prostredníctvom advokáta.

Krajský súd uznesením sp.zn. 21S/4/2015 z 12.02.2018 podľa § 209 ods. 1 OSP vyzval žalobcu, aby v lehote 15 dní od doručenia uznesenia odstránil vady odvolania, ktoré bránia jeho vecnému vybaveniu,

tým že uvedie dôvody, v čom vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu krajského súdu (t.j. s ktorými skutočnosťami uvedenými v napadnutom rozhodnutí nesúhlasí) a opraví dátum uvedený na odvolaní. Krajský súd zároveň žalobcu poučil o tom, že ak nebudú vady odvolania v určenej lehote odstránené, súd odvolanie odmietne podľa § 218 ods. 1 písm. d/ OSP. V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že žalobca v odvolaní uviedol zmätočné dôvody, v ktorých vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu súdu, t.j. ktoré skutočnosti prípadne závery súdu napáda, keď napadnutý rozsudok sa týkal preskúmania zákonnosti rozhodnutia o vyrubení úroku z omeškania za nezaplatenie dane z motorových vozidiel, avšak žalobca v odvolaní napáda vyrubenie úroku z omeškania za nezaplatenie preddavku na daň z motorových vozidiel, a teda odvolanie sa netýka predmetu konania. Uvedené uznesenie krajského súdu bolo advokátovi žalobcu doručené dňa 13.02.2018.

Napriek výzve na doplnenie chýbajúcich náležitostí odvolania a poučení o následkoch neodstránenia väd odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. d/ OSP uznesením krajského súdu sp.zn. 21S/4/2015 z 12.02.2018, žalobca svoje odvolanie nedoplnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP po preskúmaní podaného odvolania žalobcu dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je potrebné odmietnuť. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o odvolaní žalobcu bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP).

Podľa § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“), ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 ,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 209 ods. 1 OSP súd prvého stupňa uznesením vyzve toho, kto podal odvolanie neobsahujúce náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2 , aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. d/ . Ak sa aj napriek výzve súdu odvolanie nedoplní alebo ak ide o oneskorené odvolanie alebo podané tým, kto naň nie je oprávnený, predloží súd prvého stupňa odvolanie na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Podľa § 211 ods. 1 OSP ak súd prvého stupňa nesprávne postupoval podľa § 209 ods. 1 , odvolací súd sám vyzve toho, kto podal odvolanie, aby doplnil chýbajúce náležitosti, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. d/ . Vo veciach podľa § 120 ods. 2 odvolací súd odstraňuje vady odvolania tým, že sa obmedzí len na zistenie rozsahu, v akom sa rozhodnutie napáda. Odvolací súd sám odstráni vady pri doručovaní odvolania a výzvy podľa § 209a ods. 1 tak, že sám vykoná doručovanie. Odvolací súd rozhodne aj o návrhoch podľa § 138 ods. 1 vrátane tých, o ktorých

nerozhodol súd prvého stupňa.

Podľa § 218 ods. 1 písm. d/ OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré nemá náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2 ; ak boli dodržané podmienky podľa § 209 ods. 1 a § 211 ods. 1.

Pre odvolanie zákon vyžaduje osobitné náležitosti (§ 205 ods. 1 a 2 OSP). Meritórne prejednané môže byť iba také odvolanie, ktoré ich obsahuje. Nedostatok alebo absencia náležitostí odvolania zakladá povinnosť súdu prvého stupňa pokúsiť sa postupom podľa § 209 ods. 1 OSP (resp. odvolací súd podľa § 211 ods. 1 OSP) o ich doplnenie alebo o odstránenie väd odvolania. Tento postup prichádza do úvahy výlučne v prípade odstrániteľných väd odvolania. Pokiaľ odvolateľ napriek výzve súdu a poučení vady odvolania neodstráni a pre tieto nedostatky nie je možné v odvolacom konaní pokračovať, je to dôvod na odmietnutie odvolania.

Odvolaním žalobca napadol rozsudok č.k. 21S/4/2015-42 z 20.01.2016, ktorým krajský súd zamietol jeho žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100308/1/477512/2014 z 29.10.2014, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Daňového úradu Žilina č. 9500302/5/4300498/2014 z 19.09.2014 o vyrubení úroku z omeškania žalobcovi podľa § 156 ods. 1 písm. a/ daňového poriadku za nezaplatenie dane z motorových vozidiel za zdaňovacie obdobie rok 2010 v ustanovenej lehote a výške. Žalobca v odvolaní síce uviedol, že rozsudok krajského súdu č.k. 21S/4/2015-42 z 20.01.2016 napáda v celom rozsahu, uviedol tiež dôvody odvolania podľa § 205 ods. 2 OSP a čoho sa ako odvolateľ domáha, z odvolania žalobcu však nie je zrejmé, v čom považuje napadnutý rozsudok alebo postup krajského súdu za nesprávny, keď žalobca v odôvodnení odvolania uvádza skutočnosti, týkajúce sa rozhodnutia, ktorým mu bol vyrubený úrok z omeškania za nezaplatenie preddavku na dani z motorových vozidiel podľa § 156 ods. 1 písm. b/ daňového poriadku, a teda odôvodnenie odvolania žalobcu sa netýka rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/4/2015-42 z 20.01.2016 a rozhodnutia žalovaného, ktoré je predmetom súdneho preskúmania v konaní vedenom Krajským súdom v Žiline pod sp.zn. 21S/4/2015.

Žalobca sformuloval odvolací návrh (petit) tak, že žiadal, aby odvolací súd podľa § 250ja ods. 3 OSP zmenil rozsudok krajského súdu č.k. 21S/4/2015-42 z 20.01.2016 tak, že zruší rozhodnutie žalovaného č. 1100308/1/477512/2014 z 29.10.2014 a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Žalobca však takto sformulovaný petit odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu (ani k rozhodnutiu žalovaného, ktoré je predmetom súdneho preskúmania) neodôvodnil.

K uvedenému odvolací súd uvádza, že z odvolania musí byť zrejmé nielen to, z akých dôvodov sa rozhodnutie krajského súdu napáda (§ 205 ods. 2 OSP), ale odvolateľ musí zároveň uviesť aj to, na základe akých skutočností má za to, že tieto dôvody odvolania sú dané. Dôvody odvolania by mali byť odvolateľom dostatočne individualizované a špecifikované, odvolací súd nie je totiž povinný v odvolacom konaní vyhľadávať za odvolateľa dôvody odvolania resp. vyvodzovať dôvody odvolania zložitou interpretáciou, na základe ktorej by mohol dospieť aj k záverom sporným alebo pochybným.

Odvolanie je dispozičným úkonom účastníka konania. Sformulovať odvolací návrh, ktorému korešponduje riadne vymedzenie konkrétnych skutkových a právnych dôvodov, pre ktoré považuje odvolateľ napadnuté rozhodnutie alebo postup krajského súdu za nesprávny, patrí plne do dispozície účastníka konania. Nie je povinnosťou, ale ani právom odvolacieho súdu nahrádzať chýbajúcu procesnú aktivitu účastníka konania, nakoľko by tým neprípustným spôsobom zasiahol do jedného zo základných princípov súdneho konania, ktorým je rovnosť účastníkov konania (čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky).

Žalobca je navyše v konaní zastúpený advokátom. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že povinné zastúpenie advokátom v konaniach podľa druhej hlavy piatej časti OSP vyplýva z povahy správneho súdnictva, keďže sa v ňom preskúmava zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a riešia sa prevažne právne otázky. Účelom povinného zastúpenia advokátom v konaní je aj eliminovať nekvalifikované podania. Advokát je v súlade s § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a

presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby súd nahrádzal úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony, v tomto prípade odvolanie, obsahovalo zákonom vyžadované náležitosti a bolo tak objektívne spôsobilé meritórneho prejednávania.

Odvolací súd mal za preukázané, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď žalobcu postupom podľa § 209 ods. 1 OSP uznesením vyzval na doplnenie odvolania, keďže toto neobsahovalo náležitosti vyžadované zákonom pre odvolanie (§ 205 ods. 1 a 2 OSP) a súčasne žalobcu poučil, že ak svoje odvolanie nedoplní, odvolací súd odvolanie odmietne podľa § 218 ods. 1 písm. d/ OSP.

Napriek tomu, že krajský súd uznesením sp.zn. 21S/4/2015 z 12.02.2018, doručeným advokátovi žalobcu dňa 13.02.2018, vyzval žalobcu na doplnenie chýbajúcich náležitostí odvolania (uviedenie, v čom žalobca považuje rozhodnutie alebo postup súdu za nesprávny) a poučil ho o následkoch neodstránenia väd odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. d/ OSP, žalobca svoje odvolanie nedoplnil.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie žalobcu, ktoré neobsahovalo náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2 OSP a zároveň boli dodržané podmienky podľa § 209 ods. 1 a § 211 ods. 1 OSP, postupom podľa § 218 ods. 1 písm. d/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP odmietol, keď pre nedostatky odvolania žalobcu nebolo možné v odvolacom konaní pokračovať.

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.